

427

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 23 września 1993 r.

w sprawie czasowego zwolnienia niektórych grup podatników z obowiązku prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku od towarów i usług przy zastosowaniu kas rejestrujących.

Na podstawie art. 29 ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 8 stycznia 1993 r. o podatku od towarów i usług oraz o podatku akcyzowym (Dz. U. Nr 11, poz. 50 i Nr 28, poz. 127) zarządza się, co następuje:

§ 1. Zwalnia się w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 30 czerwca 1994 r. z obowiązku prowadzenia ewidencji obrotu i kwot podatku od towarów i usług przy zastosowaniu kas rejestrujących następujące grupy podatników:

- 1) u których sprzedaż na rzecz osób fizycznych nie prowadzących działalności gospodarczej w ciągu 3 miesięcy przed dniem 5 lipca 1993 r. wynosiła mniej niż 65% sprzedaży ogółem,
- 2) świadczących usługi w zakresie transportu (KU 50—57),
- 3) świadczących usługi łączności (KU 59),
- 4) świadczących usługi gastronomiczne (KU 62001),
- 5) świadczących usługi komunalne materialne (KU 70—72) oraz usługi niematerialne (KU 74—97),

- 6) posiadających komputerowe systemy ewidencji obrotu i kwot należnego podatku, prowadzone zgodnie z zasadami rachunkowości i przepisami podatkowymi,
- 7) prowadzących apteki,
- 8) będących jednostkami organizacyjnymi wojskowych przedsiębiorstw handlowych,
- 9) będących jednostkami Przedsiębiorstwa Państwowego „Dom Książki”,
- 10) będących jednostkami organizacyjnymi „RUCH” S.A.,
- 11) spółdzielnie spóżywców „Społem”, z wyjątkiem Warszawskiej Spółdzielni Spóżywców „Społem”,
- 12) spółdzielnie „Samopomoc Chłopska”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1994 r.

Minister Finansów: w.z. *R. Pazura*

428

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA TRANSPORTU I GOSPODARKI MORSKIEJ

z dnia 24 września 1993 r.

w sprawie opłat za uprawnienia przewozowe oraz opłat drogowych w międzynarodowym transporcie drogowym.

Na podstawie art. 15 ust. 2 i art. 16 ust. 3 pkt 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991 r. o warunkach wykonywania międzynarodowego transportu drogowego (Dz. U. Nr 75, poz. 332 i z 1992 r. Nr 75, poz. 369) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa wysokość opłat:

- 1) za udzielenie:
 - a) koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego,
 - b) zezwoleń zagranicznych na przewozy jednorazowe,
 - c) zezwoleń zagranicznych okresowych na przewozy wielokrotne,
- 2) drogowych za przejazdy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdami samochodowymi zarejestrowanymi za granicą.

Rozdział 2

Opłaty za koncesje

§ 2. 1. Za udzielenie koncesji na wykonywanie międzynarodowego transportu drogowego pobiera się od każdego pojazdu określonego koncesją następujące opłaty:

- 1) od autobusu — 50 mln zł,
- 2) od ciężarowego pojazdu samochodowego lub zespołu pojazdów o dopuszczalnej masie całkowitej:
 - a) do 6 ton włącznie — 20 mln zł,
 - b) od 6 ton do 20 ton włącznie — 60 mln zł,
 - c) powyżej 20 ton — 40 mln zł,
- 3) od ciągnika siodłowego lub balastowego — 40 mln zł.

2. Za udzielenie koncesji:

- 1) do jednego kraju graniczącego z Rzeczpospolitą Polską lub posiadającego bezpośrednie połączenie promo-

we dla transportu drogowego — pobiera się opłatę w wysokości 25% opłaty określonej w ust. 1,

- 2) do grupy krajów, z wyłączeniem państw EWG i EFTA — pobiera się opłatę w wysokości 50% opłaty określonej w ust. 1.

3. W przypadku:

- 1) wymiany w terminie do 31 grudnia 1995 r. pojazdu samochodowego objętego koncesją,
- 2) zmiany nazwy lub siedziby właściciela koncesji,
- 3) zmiany numerów rejestracyjnych pojazdu,
- 4) utraty koncesji z przyczyn nie leżących po stronie przewoźnika (np. pożaru, grabieży, katastrofy)

— opłatę za udzielenie koncesji pobiera się w wysokości 1 mln zł.

4. W innych przypadkach utraty koncesji opłatę za nową koncesję pobiera się w wysokości 5 mln zł, przy czym wnioskodawca jest obowiązany złożyć pisemne wyjaśnienie okoliczności utraty koncesji oraz oświadczenie, że dotychczas posiadana koncesja w przypadku odnalezienia (odzyskania) zostanie niezwłocznie zwrócona organowi, który ją wydał.

5. W przypadku zmiany zakresu przyznanego uprawnienia określonego koncesją poza dopłatą wynikającą ewentualnie z ust. 1 i 2 pobiera się opłatę w wysokości 1 mln zł. Zwrotu wniesionych opłat w związku ze zwrotem koncesji lub zawężeniem uprawnień nie stosuje się.

§ 3. 1. Opłaty określone w § 2 wnoszone są w następującym trybie:

- 1) przy składaniu wniosku o koncesję — 1 mln zł,
- 2) pozostała należność — przy odbiorze koncesji,
- 3) opłaty, o których mowa w pkt 2, na wniosek przewoźnika, ulegają rozłożeniu na dwie równe raty:
 - a) pierwsza rata w momencie odbioru koncesji,
 - b) druga rata nie później niż przed upływem roku od dnia wydania koncesji.

2. W razie zaprzestania przez podmiot działalności gospodarczej przed upływem terminu płatności drugiej raty za koncesję i zwrotu koncesji, pozostała część opłaty ulega umorzeniu.

3. W przypadku opłat wnoszonych w ratach odroczonej część opłaty za koncesję podlega oprocentowaniu według stopy kredytu refinansowego.

Rozdział 3

Opłaty za zezwolenia

§ 4. 1. Za udzielenie zezwolenia zagranicznego na przewóz jednorazowy pobiera się następujące opłaty:

- 1) od autobusu — 300 tys. zł,
- 2) od pozostałych pojazdów samochodowych lub zespołu pojazdów — 600 tys. zł.

2. Za udzielenie zezwolenia zagranicznego na przewóz wielokrotny z określoną ilością jazd pobiera się opłatę stanowiącą iloczyn opłat określonych w ust. 1 i tej ilości jazd.

3. Za udzielenie zezwolenia nie powodującego zwolnienia z opłaty drogowej na terytorium państwa, które je wydało, nie pobiera się opłat określonych w ust. 1.

4. W razie udzielania zezwoleń podlegających centralnym rozliczeniom pieniężnym z państwem, które je wydało, może być pobierana kaucja przez podmiot udzielający zezwolenia. Wysokość kaucji nie może być wyższa od maksymalnej opłaty wynikającej z rozliczeń międzynarodowych. Kaucja zostaje rozliczona przy zwrocie zezwolenia zagranicznego.

§ 5. 1. Za udzielenie zagranicznego zezwolenia okresowego na przewozy wielokrotne bez limitowanej ilości jazd pobiera się opłaty w wysokości 20 mln zł za okres jednego roku.

2. Za udzielanie zezwolenia zagranicznego okresowego wydawanego przez Europejską Konferencję Ministrów Transportu, obowiązującego na obszarze tych państw, na przewozy wielokrotne pobiera się opłatę w wysokości 42 mln zł za okres jednego roku.

3. Opłaty za zezwolenia, o których mowa w ust. 2, na wniosek przewoźnika ulegają rozłożeniu na 4 raty kwartalne, płatne, z wyjątkiem pierwszej raty, przed rozpoczęciem każdego kwartału danego roku.

4. Jeżeli opłaty, o których mowa w ust. 1 i 2, pobiera się w ciągu roku kalendarzowego, wysokość tych opłat ustala się proporcjonalnie do części roku, w której zezwolenie może być wykorzystane, przyjmując rozpoczęty miesiąc za pełny.

5. Opłaty za poszczególne rodzaje zezwoleń, o których mowa w ust. 1 i 2, udzielanych w IV kwartale mogą zostać decyzją Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej obniżone dodatkowo do 50%, przy czym nie narusza to zasady wynikającej z ust. 4.

§ 6. Od podmiotów, które wykonują międzynarodowe przewozy drogowe na własne potrzeby i nie posiadają koncesji, pobiera się opłaty podwyższone:

- 1) o 100% w stosunku do opłat określonych w § 4,
- 2) o 50% w stosunku do opłat określonych w § 5.

Rozdział 4

Opłaty drogowe

§ 7. 1. Zagraniczne podmioty gospodarcze wykonujące międzynarodowy przewóz drogowy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pojazdami zarejestrowanymi za granicą uiszczają opłaty drogowe za przejazd tych pojazdów po drogach publicznych w czasie każdego jednorazowego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w następującej wysokości:

- 1) od autobusu łącznie z przyczepą:
 - a) o liczbie miejsc siedzących do 30 włącznie — 500 tys. zł,

- b) o liczbie miejsc siedzących powyżej 30 — 800 tys. zł,
- 2) od ciężarowego pojazdu samochodowego łącznie z przyczepą lub naczepą:
- a) o ładowności do 10 t włącznie — 1,4 mln zł,
- b) o ładowności powyżej 10 t do 24 t włącznie — 2,0 mln zł,
- c) o ładowności powyżej 24 t — 3,2 mln zł.

2. Opłaty określone w ust. 1 pkt 2 pobiera się bez uwzględnienia miejsca rejestracji przyczepy (naczepy).

§ 8. 1. W przypadku gdy przewóz wykonywany jest pojazdem samochodowym, którego wymiary z ładunkiem lub bez ładunku albo nacisk osi lub ciężar przekraczają dopuszczalne normy, określone w przepisach o ruchu drogowym, opłaty ustalone zgodnie z § 7 podwyższa się o kwotę:

- 1) za każdy rozpoczęty metr długości ponad dopuszczalną długość — 350 tys. zł,
- 2) za każde przekroczenie o 10 cm wysokości ponad dopuszczalną wysokość pojazdu:
- a) do 4,5 m włącznie — 600 tys. zł,
- b) ponad 4,5 m — 1,3 mln zł,
- 3) za przekroczenie dopuszczalnej szerokości pojazdu:
- a) do 3,2 m włącznie — 700 tys. zł,
- b) ponad 3,2 m do 4,5 m włącznie — 1,5 mln zł,
- c) ponad 4,5 m — 3,0 mln zł,
- 4) za przekroczenie dopuszczalnego nacisku osi pojazdu:
- a) do 25% włącznie — 5,2 mln zł,
- b) ponad 25% do 40% włącznie — 10 mln zł,
- c) ponad 40% — 15 mln zł;

w razie przekroczenia nacisku kilku osi pojazdu, opłatę pobiera się od największego przekroczenia,

- 5) za przekroczenie dopuszczalnej masy całkowitej:

- a) pojazdu pojedynczego do 5 t włącznie, pojazdu członowego i zespołu pojazdów składającego się z pojazdu silnikowego i przyczepy do 10 t — 2,0 mln zł,
- b) pojazdu pojedynczego ponad 5 t do 10 t włącznie, pojazdu członowego i zespołu pojazdów składającego się z pojazdu silnikowego i przyczepy powyżej 10 t do 24 t włącznie — 4,0 mln zł,
- c) pojazdu pojedynczego powyżej 10 t, pojazdu członowego i zespołu pojazdów składającego się z pojazdu silnikowego i przyczepy:
- powyżej 24 t do 40 t włącznie — 8,0 mln zł,
- powyżej 40 t — 12 mln zł.

2. W przypadku jednoczesnego przekroczenia więcej niż jednego parametru opłatę pobiera się za każde przekroczenie.

3. Opłaty, o których mowa w ust. 1, pobiera się po wydaniu zezwolenia na przejazd pojazdu przekraczającego dopuszczalne wymiary, naciski osi lub masę i po wyznaczeniu trasy przejazdu transportu nienormatywnego.

Rozdział 5

Przepisy końcowe

§ 9. Traci moc rozporządzenie Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 29 grudnia 1992 r. w sprawie opłat za uprawnienia przewozowe oraz opłat drogowych w międzynarodowym transporcie drogowym (Dz. U. Nr 102, poz. 522).

§ 10. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Transportu i Gospodarki Morskiej: *Z. Jaworski*

UWAGA PRENUMERATORZY!

Opłata za prenumeratę na rok 1994 wynosi:

— Dziennika Ustaw	zł 1.450.000,—
— Monitora Polskiego	zł 500.000,—
— Monitora Polskiego „B”	zł 800.000,—

Wpłaty prosimy kierować na konto: BPH w Krakowie, XVI O/W-wa, nr 320010-1717-139.11, Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa.

Egzemplarze bieżące oraz z lat ubiegłych można nabywać na podstawie nadesłanego zamówienia w Wydziale Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa P-1.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów zgłaszać należy na piśmie do Wydziału Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71, 00-979 Warszawa, P-1, do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.

O wszelkich zmianach nazwy prenumeratora lub adresu prosimy niezwłocznie informować na piśmie Wydział Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów.

Wydawca: Urząd Rady Ministrów

Redakcja: Biuro Prawne, 00-583 Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3, P-29.

Organizacja druku i kolportaż: Wydział Wydawnictw, 00-979 Warszawa, ul. Powsińska 69/71, P-1, tel. 42-14-78 i 694-67-50, teleks 825944 WW, telefaks (2) 694-62-06.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów w Zakładach Graficznych „Tamka” S.A., Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.